

at det Tilfælde vil indtræde, at der kunde findes Anvendelse for en yderligere gaaende Beskyttelse, der gik ud over 30 Aar efter Forfatterens Død, og skulde det møde, saa vil jo den daværende lovgivende Mægt kunne give Bestemmelse derom.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke have noget Væsentligt at erindre mod de Forslag, der ere fremsatte af Udvalget. Som den ærede Ordfører har bemærket, indeholde de ikke heller betydelige Forskjelligheder i Modsætning til Udkastets Bestemmelser; den væsentligste Afvigelse derfra er vistnok den, som findes i den nye § 2 b. Saaledes som Lovforslaget var affattet, nærmede det sig noget mere til det, som efterhaanden er blevet den europæiske Revisionskuffelse med Hensyn til dette Forhold, hvorimod der i den nu foreslaaede § 2 b har gjort sig en noget forskjellig Tankegang gjældende, som den ærede Ordfører selv fremhævede. Contracten bliver, efter Udvalgets Forslag, det først Bestemmende, dernæst Testamentet, derefter Udgiftens Ret og endelig Livsarvingernes, og der er saa meget, der taler for denne Gruppering, at jeg ikke skal gjøre nogen Indsigelse derimod. Jeg skal kun bemærke, at det forekommer mig, at der er indløbet en Uønskelighed, som jeg skal tillade mig at henstille til Udvalgets Overbetelse. Naar man seer nøie, hvorledes det vil stille sig først i § 1, dernæst i den nye § 2 og endelig i den nye § 3 eller den nuværende § 2 b, seer jeg ikke rettere, end at et Tilfælde, som dog meget let kan forekomme, er forbigaaet. I § 2 a bestemmes, at naar Forfatteren af et Skrift har overdraget sammes Udgivelse til en Anden, tør hverken han selv eller, førend 30 Aar efter Forfatterens Død, nogen Tredjemand deraf foranstalte et nyt Dplag, saalænge det tidligere ikke er udsolgt. Her er altsaa forudsat, at Skriftet er udkommet ifølge Overenskomst mellem Forfatteren og Forlæggeren, der handles om, hvorvidt et nyt Dplag af et engang udkommet Skrift kan tilstedes, og derom indeholdes forskjellige Bestemmelser i § 2 a; 30 Aars Bestemmelsen er slaet fast, man har optaget en fortolkende Regel for at beskytte Forfatteren mod hans Medcontrahent, og det er bestemt, hvorledes der

skal forholdes med Afgangen til et nyt Dplag, naar der ikke udtrykkelig er bestemt noget i Contracten derom. Hertil slutter sig en Paragraph, hvor der tales om det Tilfælde, at Forfatteren ikke har afhændet sin Ret til at foranstalte nye Dplag; da skal denne Ret for et Tidsrum af 30 Aar tilkomme den, hvem han ved Testamente har overdraget samme, og i Mangel deraf hans Udgiftesfælle og efter dennes Død hans Livsarvinger. Herved er, hvad der naturligtvis ikke har været Meningen, det Tilfælde blevet forbigaaet, hvor en Forfatters Skrift ikke er udkommen i hans levende Live, og hvor der altsaa er Spørgsmaal om at lade hans Ret, til at udgive Skriftet gaae over til hans Arvinger eller Udgiftesfælle. Jeg troer ikke, at man mod denne Bemærkning vil kunne gjøre gjældende, hvad der findes i § 14 om Fortryk; thi denne Bestemmelse vil blot forbyde, at Noget uberettiget udgives første Gang; men hvis det Berettiget var udgivet første Gang, vilde det være Priisgods, hvis man ikke fulgte en Analogi, der vel ligger nær, men som det dog er rettest, at man ikke behøver at recurrere til. Jeg skal henstille disse Bemærkninger til den ærede Ordfører; jeg har ikke selv villet stille noget Ændringsforslag, da jeg af Erfaring veed, at den, der senest har havt med et Lovudkast's Bearbejdelse at gjøre, bedst kan see, hvorvidt slige Bemærkninger ere grundede, og i bekræftende Fald gjøre de fornødne Tilføjninger.

Ordføreren: Den ærede Ministers Bemærkninger ere aabenbart fuldkommen begrundede, og jeg skal forbeholde mig at foreslaae, at Paragraphens Begyndelse, redigeres saaledes: „Har Forfatteren ikke afhændet sin Ret til at udgive sit Skrift eller foranstalte nye Dplag deraf o. s. v.“ Dette troer jeg vil være fyldestgjørende.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man over til Afstemning; forinden bemærkede imidlertid

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Udvalgets Forslag til § 14 indbefatter